

انترناسیونال

حزب کمونیست کارگری ایران

شماره ۷۴۵

جمعه ۱۵ دی ۱۳۹۶، ۵ ژانویه ۲۰۱۸

ده امر فوری انقلاب

- انقلاب عظیمی آغاز شده است. فوری ترین اهداف مردمی که قهرمانانه برای سرنگون کردن جمهوری اسلامی پیا خاسته اند از این قرار است:
 - همه زندانیان سیاسی و دستگیر شدگان اعتراضات اخیر فوراً باید آزاد شوند.
 - تمام آمرین و عاملین جنایات جمهوری اسلامی در چند دهه گذشته باید دستگیر و علناً محاکمه شوند.
 - کلیه نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی باید فوراً منحل شوند.
 - مجازات اعدام باید فوراً لغو شود. قوانین قصاص برجیده شود.
 - کلیه اموال غارت شده مردم توسط مقامات و نهادهای مذهبی و دولتی باید فوراً بازپس گرفته شود و به صاحبان آن برگردانده و یا صرف کارهای عام المنفعه و رفاهی جامعه شود.
 - حجاب تحمیلی و هر گونه جداسازی جنسیتی فوراً ملغی شود و آزادی پوشش برقرار گردد. کلیه قوانین ضد زن و تبعیض آمیز علیه زنان باید فوراً لغو شود و حقوق برابر زن و مرد در همه زمینه ها اعلام شود.
 - مذهب از دولت، از سیستم قضائی، و از آموزش و پرورش باید کاملاً جدا شود. آزادی کامل مذهب و بی مذهبی بعنوان عقیده و امر خصوصی افراد باید تضمین شود.
 - آزادی بی قید و شرط

قیام علیه حکومت اسلامی سرمایه داران!

محسن ابراهیمی

صفحه ۲

بیانیه حزب کمونیست کارگری در مورد

اوجگیری خیزش توده ای برای سرنگونی جمهوری اسلامی

صفحه ۴

فراخوان به کلیه رسانه های فارسی زبان و سازماندهندگان تظاهرات در خارج کشور

صفحه ۵

بیانیه تشکلهای مستقل کارگری پیرامون اعتراضات خیابانی مردم

صفحه ۵

کارگران، معلمان، دانشجویان، کارمندان

اعتصابات را شروع کنید و ماشین سرکوب را فلج کنید

صفحه ۵

خطاب به مردم دنیا:

صفحه ۶

از اعتراضات مردم پیاخاسته ایران حمایت کنید

زنان آزاده ایران!

صفحه ۶

در تظاهرات ایتا بی حجاب شرکت کنید!

زندانیان سیاسی و دستگیر شدگان اخیر باید فوراً آزاد شوند

صفحه ۷

روز موعود فرا رسیده است!

گزارشی یکی از فعالین حزب کمونیست کارگری از ایران

صفحه ۸

دوشنبه ۱۱ دی

خطاب به بدنه نیروهای انتظامی

به مردم شلیک نکنید! اسلحه تان را زمین بگذارید و مردم پیبونید! شرکت نکنید. صفوفتان را ترك کنید و تا دیر نشده به مردم ملحق بشوید. جمهوری اسلامی رفتنی است. مردم برای خواستههای برحق و انسانی شان بمیدان آمده اند. خواست مردم خواست شما هم هست. اغلب شما از خانواده های محروم جامعه هستید. در سرکوب خواهران و برادران خودتان

مینا احدی سخنگوی حزب کمونیست کارگری ایران

مینا احدی عزیز

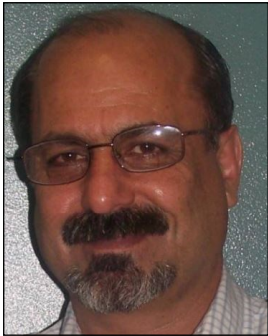
از این تاریخ شما بعنوان سخنگوی حزب کمونیست کارگری ایران تعیین میشوید. امیدوارم در انجام وظایف خطیر سخنگوی حزب، بویژه در این دوره حساس که توفان انقلاب آغاز شده است، موفق باشید.

با آرزوی پیروزی

حمید تقوائی

دبیر کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران

۱۱ دیماه ۹۶، ۱ ژانویه ۱۸

محسن ابراهیمی

قیام علیه حکومت اسلامی سرمایه داران!

(۱)

سالگرد یورش رژیم به یورش علیه رژیم تبدیل شد!

۹ دی سال ۱۳۸۸ را به خاطر بیابورید. روزی که حکومت اسلامی هر چه مسلسل بدست و چاقو کش و باتوم بدست در ایران داشت را به تهران فراخواند تا قیام مردم تهران را در هم بکوبد. تا به قول خودشان نگذارند مردم معترض در شش نقطه تهران به هم متصل شوند و خیمه ظلم و جنایت و فساد اسلامی سرمایه داران حاکم در ایران را در هم بکوبند!

طنز تلخی است برای سران حکومت اسلامی که سالگرد "پیروزی" شان علیه مردم معترض در ۸۸، به روز عصیان مجدد همان مردم بر علیه همان حکومت در سال ۹۶ تبدیل شده است و مردم جان به لب رسیده مجدداً و این بار در اشکال و ابعادی دیگر به سراغ حکام اسلامی آمدند!

ویژگیهای قیام ماهی ۹۶ چه هستند؟ چه تشابهاتی و چه تفاوتی با قیام ۸۸ دارد؟ چه امکاناتی برای پایان دادن به چهل سال ظلم و جنایت و تبه کاری حاکم دارد؟ چه موانعی در مقابلش قرار دارند؟ ملزومات پیروزی سیاسی این جنبش چه هستند؟

در این سلسله یادداشتها به هر کدام از این سئوالها خواهیم پرداخت.

اما اینجا این نکته را برجسته میکنیم که به نظر میرسد تلاش سازمانیافته‌ای از جانب حکومتیها پیش رفت تا این تصویر را رایج کنند که جنبش ۸۸ انشالله گریه بود و همه چیز به خیر و خوشی گذشت و حکومت بر سر جایش ماند و اینکه ۹ دی ۸۸ پایان قطعی بر جنبشی بود که خیلی سریع همه بنیادهای حکومت اسلامی را هدف گرفته بود. اما اعتراضات دی ۹۶ که تازه شروع شده است نشان داد که این فقط یک خودفریبی از طرف سران

حکومت و ایدئولوگهای طرفدار حفظ نظام بود و دیگر هیچ.

شیخ ۸۸ هرگز از بالای سر حکومت اسلامی کنار نرفته بود و نمیتوانست کنار برود. به این دلیل ساده که این شیخ بالای سر حکومت سایه‌ای از حقایق بنیادی تر در زمین و جامعه تحت سلطه حکومت اسلامی سرمایه داران بود. قیام ۸۸ سرکوب شده بود اما منبع آن قیام سرجایش بود. میتوان جنبشی را سرکوب کرد اما جنبشی که بنیادهای مادیش بر جایش است دیر یا زود باز میگرود. و امروز آن جنبش باز گشته است و اتفاقاً در اشکال و ابعادی بسیار قدرتمندتر بازگشته است.

همینجا به روشنی باید بگوییم که مستقل از اینکه سرنوشت جنبش اعتراضی امروز در این مقطع چه باشد، پایان قطعی اش فقط با پایان حیات سیاسی حکومت اسلامی قابل تصور است. جنبشهای سیاسی را شاید بتوان در مقطعی سرکوب کرد اما آن جنبشها تا زمانی که بنیادهای اقتصادی و سیاسی شان پابرجا هستند مجدداً باز میگردند. بدون هیچ تردیدی.

نبردی سرنوشت ساز میان توده های تحت ستم، کارگران، تهیدستان، بیکاران، زنان و جوانانی که ۶۰ سال است مورد تعرض حکام اسلامی سرمایه دار و قوانین اسلامیش قرار گرفته اند، کارگرانی که در سالها و مخصوصاً ماههای اخیر اعتصابات و اعتراضات قدرتمندی را علیه سرمایه داران حاکم پیش برده اند از یکطرف و طبقه سرمایه دار حاکم و حکومت اسلامیش آغاز شده است.

حکومت اسلامی در همین چند روز آغاز این نبرد بزرگ تاریخی سردرگم شده است. شوک شده اند و نمیدانند چکار کنند. نمیدانند چگونه سرکوب کنند. نمیدانند آیا راه سازشی است و چگونه میشود "سازش" کرد. نمیدانند عقب نشینی کنند یا تعرض کنند. نمیدانند کدام راه حکومتشان را از این تعرض

سراسری میتواند حد اقل برای مدتی نجات دهد. نمیدانند و این فقط نشانه‌ای مهم از قدرت اعتراضی و ضعف حکومت در مقابلش است.

علایم سردرگمی در میان سران حکومت اسلامی: جناح روحانی این اعتراضات را زیر سر جناح مقابل در مشهد قلمداد کرد که مثلاً میخواهند زیر پای دولت اصلاح طلب در مقابل جناح اصولگرا را خالی کنند. خیلی زود معلوم شد که حتی اگر ذره‌ای حقیقت در این ادعا باشد، جناح اصولگرا حماقت بخراج داده است. نفهمیده است که توده های کارگر و بیکار و زن و جوان منجر از کل این حکومت میخواهند و میتوانند این کمشکش درون حکومتی جناحها را به قیامی علیه همه جناحها تبدیل کنند. و البته تبدیل کردند. شعار "اصلاح طلب، اصولگرا، دیگرتمامه ماجرا" بهترین سمبل این حقیقت سیاسی است.

مثال روشن این سردرگمی را میتوان در اظهارات یک عضو هیأت اجرائی "فراکسیون مستقلین ولایتی" در مجلس اسلامی دید که گفت: "هرکسی قایق نظام را سوراخ کند بداند که همه با هم غرق می شویم." این بیان روشن و صادقانه‌ای از غریزه بقاء، نفس سیاسی کل حکومت است که برآستی گویای حقایق سیاسی مهمی است. قایقی به نام جمهوری اسلامی ایران وجود دارد که پر از خون و لجن و کثافت است. سکندار این قایق ولی فقیه‌ی به نام خامنه‌ای است که در معیت روسای قوه قضائیه و رئیس مجلس و رئیس جمهور تقلاً میکنند غرق نشوند.

یک بار قیام ۸۸ میخواست این قایق را غرق کند که موفق نشد. این بار قیام ۹۶ برای غرق کردن این قایق دست به کار شده است. یک تلنگر جلی میتواند کارش را تمام کند. در غیر اینصورت غرق کردن این قایق و سر نشینان دور تازه‌ای از جنبش سرنگونی طلبانه را لازم خواهد

داشت.

نبرد حق طلبانه‌ای که آغاز شده است را باید به سرانجام رساند. باید به پیروزی رساند. در فاصله هر مبارزه حق طلبانه‌ای که آغاز میشود تا پیروزی حتماً دنیایی پیچیده از سازماندهی، شعارها، تاکتیکها، مقابله‌ها و خنثی کردنهای انواع و اقسام توطئه‌های طبقات حاکم وجود دارند. اما هم آغاز هر مبارزه و هم پیروز کردن آن دو لحظه بسیار حیاتی هستند.

۷ دی امسال مبارزه‌ای آغاز شده است که میتواند طومار حکومت اسلامی طبقه سرمایه دار را در هم بپچد و افق یک زندگی انسانی برای همه مردم ایران را باز کند. باید با تمام قدرت برای پیروز کردن این نبرد سرنوشت ساز پیش رفت. راه برگشت نداریم. هر راه برگشت به معنای ادامه جنایت، دزدی، سرکوب، فساد، تبعیض و تباهی است و البته دور تازه‌ای از مبارزه برای پایان دادن به عمر نکبت بار حکومت اسلامی.

میتوان و باید جدا تلاش کنیم دور جدید تعرض انقلابی علیه حکومت اسلامی سرمایه داران حاکم را به آخرین دور تبدیل کنیم. فراموش نکنیم که با سرنگونی حکومت اسلامی سرمایه داران در ایران، جنبش انقلابی پیروز در ایران راهگشای رهایی میلیونها مردم در عراق و افغانستان و کل منطقه خواهند بود.

(۲)

تفاوتهای دو قیام: از ۸۸ تا ۹۶ مهمترین و برجسته ترین تشابه

قیام ۸۸ در تهران و خیزش ۹۶ در سراسر ایران این است که هر دو علیرغم افت و خیزهای زیاد در ۸۸، نهایتاً کل حکومت اسلامی را هدف گرفته اند. اما تفاوتی این دو قیام باهم دارند که در پایین به سه تا از مهمترینهایش اشاره میکنیم:

۱- قیام علیه همه حکومت و

همه جناحها!

قیام ۸۸ در متن و بر بالای سر یک "رقابت انتخاباتی" درون حکومتی شکل گرفت. اگر چه برای مدتی کوتاه هنوز در میان بخشهایی کمی از مردم معترض توهم به اصلاح از درون حکومت وجود داشت اما بسرعت مردم قیام کننده رقابت باندها بر سر قدرت را به سکویی برای پرش علیه کل قدرت حاکم تبدیل کردند. فرجه حکام برای شیره مالیدن بر سر مردم را به فرجه‌ای برای در هم کوبیدن سر حکومت تبدیل کردند. دیدیم که چگونه بسرعت شعار "رای من کو" و "رای مرا پس بده" به "موسوی بهانه است، کل رژیم نشانه است" ارتقا پیدا کرد. این کلمه "بهانه" بسیار خصلت نما بود. توگویی مردم از پیش دست حکومت را خوانده بودند که با شوی انتخاباتی دارد با آنها بازی میکند. برای حکومت انتخابات "بهانه" بود و کل مردم نشانه بود و مردم قیام کننده هم فوراً نشان دادند که برای آنها "انتخابات" بهانه بوده و هدف ساقط کردن کل رژیم بود.

قیام ۹۶ همان روز اول کل حکومت و سبملهای اصلی همه جناحها و باندهای حکومتی را نشانه گرفت. در این قیام نه تنها کوچکترین توهمی در هیچ بخشی از قیام کنندگان به هیچ جناحی وجود ندارد بلکه بسیار آگاهانه سبملها، نشانه‌ها و شخصیت‌های هر دو جناح را همزمان مورد تعرض قرار داده است. فریاد مرگ بر خامنه‌ای با فریاد مرگ بروحانی همراه است. تمثالهای خامنه‌ای و روحانی باهم به پایین کشیده میشوند. سبملهای هر دو جناح باهم به آتش کشیده میشود. قیام ۹۶ از همان اول با یک شعار به همه جناحهای حکومتی اعلام جنگ کرد: "اصلاح طلب، اصولگرا، دیگه تومو ماجرا!"

۲- قیام سراسری

خیزش در تهران برای پایان دادن به عمر حکومت اسلامی مرکزی و حیاتی است اما کافی نیست. حیاتی است چون در نهایت مراکز اصلی قدرت سیاسی - مراکز قانونگذاری، قضایی، اجرایی، دستگاههای اصلی سرکوب و رسانه ای - و همچنین سبملها و شخصیتها و سران حکومت در تهران متمرکز هستند. یک تعرض پیروز مندانه به یکی از این مراکز و فراری دادن یکی از دانه درشتهای حکومت نه تنها فوراً نمیتواند سلسله ای از تعرض جسورانه تر به مراکز دیگر قدرت را به دنبال بیاورد بلکه مهمتر از این در سطح سراسری قدرت و اعتماد به نفس قیام کنندگان را بسرعت برای در هم کوبیدن مراکز قدرت بالا میبرد.

اما همچنانکه گفتیم قیام در تهران کافی نیست. گسترش قیام به سراسر ایران یا حد اقل به شهرهای مهم به اندازه تهران مهم است. قدرت و اعتماد به نفس سیاسی قیام کنندگان را بالا میبرد. متقابلاً حکومت را سراسیمه تر و آشفته تر و متزلزلتر میکند. قدرت سرکوب رژیم را پایین میآورد. امکان رژیم برای تمرکز نیرو در یک نقطه را سلب میکند. و این یک تفاوت و یک نقطه قدرت مهم قیام امروز در مقایسه با قیام ۸۸ است.

در ۸۸ تهران آغاز گر قیام بود و قیام اساساً به تهران محدود شد و در تهران محدود ماند و در تهران هم سرکوب شد. اما قیام جاری که از خراسان (یکی از مهمترین مراکز تمرکز مذهبی و سیاسی حکومت) شروع شد بسرعت به شهرهای زیادی - نه تنها شهرهای مرکزی - از جمله تهران سرایت کرد.

۳- موقعیت طبقه کارگر

در مقایسه با قیام ۸۸ طبقه کارگر در موقعیت به مراتب قدرتمندتری قرار دارد. در ۸ سال گذشته اعتراضات و اعتصابات و نظراتهای کارگری یک وجه مهم زندگی سیاسی در ایران بود. به یک معنا میتوان گفت که اعتراضات گسترده کارگری پیشتر از اعتراضات قیامی است که در ۷ دی جرقه اش زده شد. این مهم است به این خاطر که جدا از حضور گسترده کارگران و یکبار در قیامهای شهری امروز،

کارگران بسیار آماده تر هستند که به صورت یک طبقه به اعتصابات سراسری دست بزنند. و اعتصابات سراسری کارگری قیام مردم برای زدن ضربه های کاری به ارگانهای حکومتی را آسانتر میکند.

اینها سه ویژگی قیام جاری و سه تفاوت مهم - با قیام ۸۸ هستند. در ادامه این مطلب به جنبه های دیگری از ویژگیها و تفاوتها خواهیم پرداخت.

(۳)

تزلزل حکومت، نقطه قوت قیام!

میخواستم در این شماره به شعارها پردازم. اما سرعت تحولات آنچنان شتاب دارد که موضوع چند لحظه پیش میتواند کهنه شود. همه قیامها و همه انقلابها اینچنین هستند. به این خاطر که قیام مردم بحث سیاسی نیست که با خیال راحت میتوان امروز یا فردا به این یا آن وجه موضوع پرداخت و اگر هم نپردازی اتفاق خاصی نمی افتد.

قیام مردم علیه ظلم و جنایت و نابرابری و فقر و تبعیض مساله مرگ و زندگی است. وقتی توده های کارگر و تهیدست و فقر زده در موقعیتی قرار میگیرند که راهی جز قیام علیه حکومت طبقه سرمایه دار حاکم در مقابلشان قرار ندارد، آنگاه عصیان سیاسی شان مساله مرگ و زندگی است. مردم تصمیم گرفته اند به تحقیر و تبعیض و فقر و بیکاری و اعتیاد و تنگنستی پایان دهند و به خیابان آمده اند و کوچکترین تردید در این تصمیم مساله مرگ و زندگی قیام است.

وقتی کارگران، بیسکازان، تهیدستان، زنان، جوانان و میلیونها مردم زحمتکشی که هر کدام به دلیلی برای نزدیک چهاردهه زیر ستم بوده اند، آنگاه میتوان فهمید که چرا اعتراضی در مشهد میتواند جرقه انفجاری بزرگ در سطح کل ایران شود.

سرعت سراسری شدن این خیزش علیه ظلم و جنایت و فقر علیه طبقه حاکم به این خاطر است که کارگران در وهله اول و اکثریت عظیم مردم واقعا چیزی ندارند از دست بدهند مگر زنجیرهای اسارتشان در دست

یک حکومت مرتجع، جانی، آدمکش و مذهبی که شغل رسمی و علنیش چپاول دسترنج کارگران در خدمت طبقه میلیاردر حاکم است؛ شغلش تباہ کردن کودکی و جوانی و شادی چندین نسل است؛ شغلش تحقیر و توهین و آزار و تباہی زندگی نصف جمعیت ایران یعنی زنان است.

امروز پنج روز از انفجار کینه و نفرت و خشم سراسری علیه حکومت اسلامی سرمایه داران گذشته است. اینجا میخواهم این نکته را برجسته کنم که تاکنون حکومت اسلامی نتوانسته است که بزرگ ۸۸ درست کند. نه اینکه نمیخواهد و از دستش بر نیاید بلکه به این خاطر که قدرت قیام مردم این جانیان را آچمز کرده است. نمیدانند چه کار کنند. همینکه قدرت حاکم نمیتواند سریعاً تصمیم بگیرد و همه ظرفیت خشونت و جنایتش را به کار بیاندازد نشانه مهمی از قدرت قیام است.

قیام مردم تا کنون آنچنان قدرتمند بوده است که رئیس جمهور حکومت اسلامی را که خود از کارکنان امنیتی حکومت اسلامی است مجبور کرد درست در لحظاتی که فریاد مرگ بر خامنه ای و مرگ بر روحانی در کل ایران طنین انداخته است، در کابینه ظاهر شود و از "حق انتقاد آزادانه" مردم صحبت کند! روشن است که مردمی که در خیابانها تمثال کثیف خامنه ای و خمینی و روحانی را به پایین میکشند به این اراجیف در باره "حق انتقاد آزادانه" از طرف رئیس جمهور یک حکومت سراپا ضد آزادی تره هم خرد نمیکند!

رئیس جمهور اسلامی البته بلافاصله نیت واقعی اش از این "حق انتقاد آزادانه" را با این افاضات مذبحخانه برملا کرد: "دولت گروهی را که بخوانند اموال عمومی را تخریب کنند یا نظم اجتماعی را بهم بزنند و یا در جامعه اغتشاشی ایجاد کنند، حتماً تحمل نخواهد کرد!"

نظم اجتماعی؟ اغتشاش در جامعه؟ کدام نظم اجتماعی؟ کدام جامعه؟ آیا شما جنایتکاران و دزدان و چپاولگران اسلامی طبقه حاکم سرمایه دار در طول چهار دهه همه جلوه های زندگی انسانی و اجتماعی در جامعه را به تباہی نکشیده اید؟

کارگران و جوانان و زنان و توده های تهیدست جامعه خوب میدانند منظور این شاید امنیتی اسلامی هفت خط از نظم اجتماعی امنیت پول و ثروت و قدرت اقلیتی میلیاردی است که بر جان و زندگی و حرمت و انسانیت میلیونها انسان چنگ انداخته اند.

واکنش مردم قیام کننده بعد از این اراجیف نشان داد که چقدر این تهدیدها از نظر خیزش گسترده مردم پوچ هستند. بعد از این تهدیدها بود که مردم خشمگین دهها مرکز بسیج و سپاه و امام جماعتها و مراکز اقتصادی حکومت را به آتش کشیدند و نشان دادند که مصممند به حیات چهل ساله هیولای اسلامی و چپاولگر پایان دهند.

قیام علیه طبقه حاکم هر روز و هر هفته و هرماه و هر سال و حتی هر دهه اتفاق نمی افتد. اما وقتی اتفاق افتاد نباید عقب نشینی کند. نباید درنگ کند. نباید تردید کند. نباید حتی لحظه ای را از دست دهد. کوچکترین تردید در تعرض قیام مردم میتواند زمینه ای برای تعرض متقابل حکومت باشد. قیامی که حتی یک لحظه تعرضش را قطع کند، حتی یک لحظه تعرض بعدیش را قدرتمندتر از قبل پیش نبرد محکوم به شکست است. قیامی که از تعرض دست بردارد با تعرض طبقه حاکم شکست میخورد.

تاکنون قیام علیه حکومت اسلامی حالت تعرضی داشته است. برای رهایی از چنگال این رژیم اسلامی طبقه سرمایه دار حتی یک لحظه هم نباید از تعرض بیشتر و بیشتر دست برداشت.

(۴)

رهبران رجوع کجاست؟ چرا رجز خوانی نمیکند؟

سران حکومت اسلامی استاد رجز خوانی هستند. اینها برای به تمکین کشاندن جامعه ای که از همان اول به این حکومت تن نمیداد به هر جنایت قابل تصور دست بردند و البته هیچوقت یادشان نمیرفت که حتی کوچکترین پیشروی در مقابل مردم را با غرأ ترین رجزخوانیها همراه کنند.

هشت روز از خیزش حق طلبانه مردم گذشته است؛ هشت روز تمام

است که سراسر ایران را طنین مرگ برخامنه ای، مرگ بر روحانی، مرگ بر جمهوری اسلامی پر کرده است، اما هنوز سران نظامی و انتظامی و سیاسی و اسلامی این حکومت در ظاهر هم که شده از "خوشتنداری" خویشان اظهار قدردانی میکنند. خویشان داری حکومتی تا مغز استخوان آدمکش در مقابل مردمی که حیاتش را مستقیماً هدف گرفته اند. چه تناقض پر معنایی!

البته هر جا دستشان رسیده است و جرئتشان را کرده اند به مردم یورش برده اند و تا همینجا بیش از ۲۰ نفر از قیام کنندگان را کشته اند، اما حکومتی که مثل آب خوردن آدم میکشد هنوز جرئت به کار بردن تمام عیار دستگاه سرکوبش را پیدا نکرده است. هر کجا هم به مردم یورش برده است با یورش متقابل مواجه شده است. قیام مردم اگر وسیعتر شود، تعرضی تر شود، قدرتمندتر شود ممکن است حتی تصور سرکوب گسترده را همراه خود حکومت اسلامی به گور سپارد.

اما در این میان یک اتفاق بسیار قابل توجه بود: اولین واکنش خامنه ای!

خامنه ای رهبر ارتجاع اسلامی حاکم است. خامنه ای سمبل و تجسم جمهوری اسلامی است. او مدیر عامل این شرکت چپاول و جنایت و تجاوز اسلامی است. او "فصل الخطاب" میان اوپاشی است که در جناحهای مختلف حکومتی لانه کرده اند. خامنه ای حتما فریاد "سید علی بیخشی، دیگه باید بلند شی" (معادل طنزگونه قیام برای سید علی حیا کن، مملکتو رها کن") که بیخ گوش بیتش طنین افکنده است را شنیده است.

اما اولین واکنش او به شورش علیه حکومت چگونه بود؟ قاعدتا انتظار میرفت سران قبه دار سپاه و ارتش و نیروهای انتظامی و چفیه داران بسیجی را جمع کند و در یک نمایش قدرت تا میتواند علیه قیام مردم رجز خوانی کند. اما نه خیر. خبری نیست. به جای این، یکبار صدای سیمای حکومت اسلامی رهبر کبیر ارتجاع را نشان داد که در گوشه ای از بیت رهبری خطاب به جمعیت چند دهه نفره چادر بسر اندرونی بیت در باره ارتباط شورش

بیانیه حزب کمونیست کارگری در مورد

اوجگیری خیزش توده‌ای برای سرنگونی جمهوری اسلامی

خط و جهت ارزشهای آن به تعصبات ملی و مذهبی و قومی آلوده باشد محکوم به شکست است.

توده مردم در جنبش جاری اهداف و خواسته‌های برحق و انسانی ای دارند. در انقلاب ۵۷، در خیزش انقلابی ۸۸ و در تجربه انقلابات موسوم به بهار عرب نیز مردم با اهداف و خواسته‌های برحق و انسانی ای بیدار آمدند. این شرط لازم برای پیشروی و پیروزی جنبشهای انقلابی هست، ولی کافی نیست. شرط دیگر وجود یک حزب رادیکال فعال و حاضر در صحنه است که آرمان و اهداف انسانی و آزادیخواهانه و برابری طلبانه توده مردم کارگر و زحمتکش و شریف را نمایندگی کند. حزبی که برنامه و سیاستها و خواستهها و اهداف و شعارهایش متضمن نقد و نفی ریشه ای فقر و فلاکت و تبعیضات و مصادب مبتلا به توده مردم و تحقق یک جامعه انسانی مرفه و بری از تبعیضات و نابرابریها باشد. حزب کمونیست کارگری چنین حزبی است. ما با تمام توان و امکانات خود میکوشیم خیزش توده‌ای جاری که از شهرهای خراسان آغاز شده و به سرعت در حال گسترش به شهرها و استانهای دیگر است هر چه عمیق تر و متحد تر و سازمانیافته تر به پیش برود و تا بزیر کشیدن نظام ضد انسانی جمهوری اسلامی از پای ننشیند.

به امید پیروزی

حزب کمونیست کارگری ایران
۹ دیماه ۱۳۹۶، ۳۰ دسامبر
۲۰۱۷

داد تجربه ۸۸ تکرار بشود. جنبش حاضر بالقوه از چنین ظرفیت و توانی برخوردار است. یک شرط پیشروی و پیروزی، فراگیر و گسترده بودن جنبش است و از این نقطه نظر خیزش توده ای جاری آغاز امیدبخشی داشته است. این بار بر خلاف ۸۸ تظاهراتها از چندین شهر آغاز شده است و بی گمان شهرهای بیشتری به این حرکت خواهند پیوست. باید با گزارش دهی و خبررسانی و فراخوانهای مبارزاتی از طریق مدیای اجتماعی دامنه جنبش را هر چه گسترده تر کرد و توده های وسیع تری را در شهرهای هر چه بیشتری به حرکت درآورد. و این امری است که بیش از همه بر عهده فعالین و نهادها و چهره های شناخته شده جنبشهای اعتراضی در جامعه است.

یک شرط دیگر تقویت و گسترش جنبش سرنگونی طلبانه جاری اشاعه خواستهها و شعارهای چپ و پیشرو و انسانی در تظاهراتها و تجمعات و راهپیمائیها است. نباید اجازه داد شعارهای راست، مذهبی و ناسیونالیستی، برد پیدا کند. هدف خیزش انقلابی مردم بزیر کشیدن جمهوری اسلامی است اما همه نیروهای اپوزیسیون به صف انقلاب متعلق نیستند. اتحاد و انسجام و قدرت مبارزات در گرو اشاعه و فراگیر شدن شعارها و خواستهها و اهدافی است که متضمن حقوق انسانی و جهانشمول همه شهروندان و تحقق آزادی و برابری و رفاه همه انسانها بری از هر نوع تبعیض و هویت تراشی ملی و جنسیتی و مذهبی و قومی و نژادی باشد. حرکت توده‌ای که گفتمانها و

شده است و در سوی دیگر آیت الله های میلیاردر و یک مشت مفتخور چپاولگر فاسد که پولشان از پارو بالا میرود. این وضعیت قابل ادامه نیست. توده های میلیونی مردم دیگر نمیتوانند و نمیخواهند فقر و گرانی و بیکاری و تبعیض و بیحقوقی ای که در جامعه بیداد میکند را تحمل کنند. مردم خواهان رفاه و آزادی و برابری و یک جامعه مدرن انسانی هستند که برای رفع نیازهای شهروندانش، و نه سود و ثروت اندوزی مشتکی مفتخور، سازمان یافته باشد. این اساس و مبنای حرکت مردم و جنبش توده ای جاری است.

در مقابل مردم حکومتی رسوا، بحرانزده و سرکوبگر قرار دارد. بن بست و فروپاشی اقتصادی، فساد و دزدی و اختلاس، و کشمکشهای حاد جناحی - که خود یک نتیجه بازتاب نارضائی توده ای مردم از کل حکومت است - بیش از پیش جمهوری اسلامی را در تنگنا قرار داده است. این حکومتی است که تنها بقدرت سرکوب و اعدام و زندان خود را سرپا نگهداشته است اما علیرغم تمام توحش اش نتوانسته است اختناق و شرايطی نظیر "گورستان آریامهری" را بر جامعه حاکم کند. مردم اجازه نداده اند.

این بار هم حکومت با تمام توان سرکوبش به مقابله با جنبش انقلابی مردم برخورد خاست. همانطور که در ۸۸ و در برخورد به خیزش ۷۸ و ۶۷ و دیگر قیامهای شهری عمل کرد. اما این بار میتوان و باید تلاشهای سرکوبگرانه حکومتی ها را خنثی و بی اثر کرد. نباید اجازه

تظاهرات و اعتراضات گسترده ای که بسیاری از شهرهای ایران را در بر گرفته است آغاز قدرتمند یک جنبش توده ای برای سرنگون کردن جمهوری اسلامی است. این یک خیزش ناگهانی و ابتدا ساکن نیست بلکه در ادامه اعتصابات و مبارزات گسترده کارگران علیه فقر و بیکاری و دستمزدهای یک چهارم خط فقر، جنبش سراسری معلمان و دانشجوئی، اعتراضات پیکگیر علیه بیحقوقی زنان، مبارزات دانشجویی، اعتراض عمومی علیه دزدی و فساد آیت الله های میلیاردر، اعتراضات مالباختگان، جنبش علیه اعدام، مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی، و نارضایتی و اعتراضات مداوم مردم علیه تبعیض و نابرابری و بیحقوقی در بسیاری از عرصه های دیگر، رخ میدهد. جنبش جاری برآیند این مبارزات و نشانه ارتقای آن به یک خیزش توده ای و گسترده علیه کل حکومت و نظام حاکم است. شعارهائی همچون مرگ بر دیکتاتور، مرگ بر خامنه ای، مرگ بر روحانی، جمهوری اسلامی نابود باید گردد، خامنه ای حیا کن مملکت را رها کن، جمهوری اسلامی نمیخواهیم، و نظایر آن نشاندهنده آنست که مردم دست به ریشه برده اند و کل حکومت را نشانه گرفته اند.

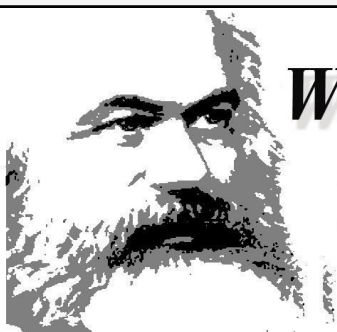
یک وجه مهم جنبش جاری اعتراض به فقر و فلاکت در مقابل کوه ثروت مفتخوران حاکم است. جامعه به شدت قطبی شده است. در یک سو توده های میلیونی قرار دارند که بزیر خط فقر رانده شده و سخت ترین شرایط معیشتی به آنان تحمیل

مردم با بیگانه وراجی میکند و رجزخوانیش را به بعد حاله میکند: "در خصوص این قضایا حرف دارم و با مردم سخن خواهم گفت!" این دخالت بیگانه در شورش برای نان، کار، حرمت، آزادی، حق شهروندی، درمان و بهداشت و کلا رها شدن از چنگال حکومتی نکتب بار و رسیدن به یک زندگی انسانی هم داستان کهنه و نخ نما اما جالبی است. معلوم نیست چگونه در زیر اقتدار اسلامی و خیل عظیم سربازان گننام امام زمان و اصلا دست قدرتمند صاحب زمان یکدفعه نتانیا هو و دونالد ترامپ توانسته اند حتی در شهرهایی رخنه کنند که اسدشان تازه با اعتراضات جاری به گوش خود مردم ایران خورده است! این اتهام را یا باید به حساب سفاهت آیت اللهها گذاشت یا به حساب شیادی شان. روشن است که دومی درست است.

واکنش مردم و مستاصلا نه رهبر ارتجاع آنها بعد از چندین روز تنها نشان از یک حقیقت است. حکومت اسلامی شوک شده است. سرعت رشد و سراسری شدن خیزش آنچنان بالا بود که مثل یک مشت سنگین ناگهانی سر سران حکومت را به دوار انداخته است. و این لحظه گرانبهائی برای هر قیامی است. چنین لحظه را نباید از دست داد. نباید گذاشت سرگیجگی نظام رفع شود. تعرض بیشتر در چنین شرایطی حیاتی است. تا دیر نشده است، تا سرگیجگی قدرت حاکمه رفع نشده است باید ضربات بیشتری وارد کرد. بر هیولایی که تلو تلو میخورد راحتتر میتوان ضربه آخر را زد و راحتتر میتوان بر زمینش زد.

ادامه دارد ...

توضیح نویسنده: این مطلب مجموعه سه یادداشت جداگانه ادامه دار است که در باره قیام سراسری ایران مشغول نوشتن هستم و برای درج در انترناسیونال آماده کرده ام و ادامه بحث در یادداشتهای بعدی خواهد آمد.

WE STILL NEED **MARX**
TO CHANGE THE WORLD

حزب کمونیست کارگری ایران
Worker Communist Party of Iran
www.wpiran.org

fb.com/
wpiran/

فراخوان به کلیه رسانه های فارسی زبان و ساز ماندندگان تظاهرات در خارج کشور

تشکل های کارگری از سراسر کشور بیانییه ای به نمایندگی از جنبش کارگری صادر کرده و کیفرخواست مردم ایران را به روشنی بیان کرده اند. پیام این بیانییه فریاد مردمی است که کارد به استخوانشان رسیده است. خواست های این بیانییه خواست های مردمی

دارد که این بیانییه در تظاهرات در کشورهای مختلف قرائت شود و صریح و روشن از اقدام شجاعانه آنها، از کیفرخواست آنها و از خواست های آنها حمایت شود.

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۴ دیماه ۱۳۹۶، ۴ ژانویه ۲۰۱۷

بیانییه تشکلهای مستقل کارگری پیرامون اعتراضات خیابانی مردم

آن هنگام که حکومت گران به بن بست رسیده باشند و هیچ راهحلی برای برون رفت از بحران هایی که خود بدست خویش ساختنند، نداشته باشند و مردم به تنگ آمده از ظلم و پیداد، دیگر حاضر نباشند همانند گذشته تن به ستم دهند، هنگام اعتراضات گسترده و زیر و رو کننده اجتماعی فرا میرسد.

چنین است که اینک، مردم به تنگ آمده از ستم و سرکوب و گرانی و فقر و بیکاری، از چهار روز پیش در ابعادی سراسری خیابان ها را از آن خود کرده اند و در صفی متحد و یکپارچه خواست های خود را برای پایان دادن به وضعیت جهنمی موجود فریاد می کنند.

مطالباتی که امروزه زمینهای راهپیمائی ها و تجمعات سراسری توده های زحمتکش مردم ایران را با محوریت اعتراض به گرانی و فقر و بیکاری فراهم کرده است، سالهاست از سوی کارگران، معلمان، دانشجویان، پرستاران و همه اقشار زحمتکش جامعه فریاد زده شده و حکومت گران بدون هیچ توجهی به آنها مشغول چپاول و غارت ثروت های اجتماعی بوده اند.

آن چیزی که امروز ما در خیابان های شهرهای مختلف شاهد آنیم فوران خشم انباشته توده های مردم زحمتکش ایران از غارت و اختلاس های میلیاردری بالاترین مقامات حکومتی و افراد و موسسه های مالی وابسته به حوزه قدرت در یک سو و فقر و سیهروزی

تاشکل های کارگری از سراسر کشور دست به تظاهرات زده اند و در برابر تهدید و سرکوب قصد کوتاه آمدن ندارند. جا دارد که در جهت تقویت مبارزات مردم، این بیانییه را در رسانه های فارسی زبان، سراسری و محلی، وسیعا منتشر کنید. جا

میلیونی مردم در سوی دیگر، تا بیکاری میلیونی کارگران و جوانان، ضربوشتم دستفروشان و کشتار کولبران، تحمیل دستمزدهای چندین برابر زیر خط فقر به کارگران و مزد بگیران زحمتکش و برپائی بساط شلاق و زندان و دار و درفش علییه هرگونه حق طلبی و آزادیخواهی است.

کسانی که تا دیروز هرگونه اعتراضات کارگری و مردمی حق طلبانه را با اتهامات امنیتی و محاکمه و زندان جواب می دادند و اینک در برابر خشم توفنده میلیونی مردم ایران، اعتراضات بر حق آنان را فتنه و فتنه گری می نامند باید بدانند که دیگر زمان تغییرات بزرگ و انسانی در این مملکت فرا رسیده است و هیچ نیروی سرکوبی را یاری مقاومت در برابر حق طلبی و آزادیخواهی ما کارگران و مردم ایران نخواهد بود.

امری که در این میان روشن است و ما همراه با توده های زحمتکش مردم ایران آنرا فریاد می زنیم این است که باید خواست های ما مردم برای پایان دادن به فقر و سیهروزی به کرسی نشاند

شود، باید بساط هرگونه سرکوب و اختناق و زندان برجییده شود، باید همه زندانیان سیاسی آزاد و غارتگران ثروت های اجتماعی و عاملین و آمرین سرکوب و اختناق در هر مقام و منصبی مورد بازخواست و محاکمه قرار گیرند، باید اموال به غارت رفته مردم در

امضا کنندگان به ترتیب حروف الفبا:
اتحادیه آزاد کارگران ایران
انجمن صنفی کارگران برق و فلز کرمانشاه
سندیکای نقاشان استان البرز
کانون مدافعان حقوق کارگر
کمیته پیگیری ایجاد تشکل های کارگری
یازده دی ماه ۱۳۹۶

کارگران، معلمان، دانشجویان، کارمندان اعتصابات را شروع کنید و ماشین سرکوب را فلج کنید

اعتصابات و تجمعات قدرتمند و مستمر شما که در شکل گیری تظاهرات های روزهای گذشته نقش مهمی ایفا کرده است، اکنون میتواند نقش تعیین کننده ای در فضای سیاسی امروز ایفا کند. تظاهرات توده ای و وسیعی که در سراسر کشور شروع شده است، وضعیت جمهوری اسلامی را بسرعت بحرانی تر کرده و هر روز ابعاد بن بست و بحران حکومت را تشدید میکند. در پرتو این خیزش وسیع که در سراسر کشور جریان دارد، توازن قوا هرچه بیشتر به زیان حکومت و به نفع طبقه کارگر تغییر کرده است. در چنین شرایطی اعتصابات شما خون تازه ای به تظاهرات ها میدهد، مانع سرکوب و کشتار مردم میشود و بحران حکومت را وارد فاز نهایی میکند. تجربه سال ۵۷ مقابل همه ما قرار دارد. زمانی که حکومت شاه در برابر تظاهرات ها دست به حکومت نظامی در تهران و ده شهر دیگر زد، کارگران با اعتصاباتشان به میدان آمدند و ناتوانی حکومت را ده چندان کردند. حکومت توان سرکوب تظاهرات ها از یک طرف و

خاتمه دادن به اعتصابات را نداشت و در چنین شرایطی بار دیگر و بسرعت تظاهرات ها جان تازه ای گرفت و نهایتا با اعتصاب سراسری کارگران کمر حکومت شاه شکست. همه جا دست به اعتصاب بزنید و نقش تاریخی خود را ایفا کنید. اعتصابات شما همگام با تظاهرات هایی که هرروز تندتر و گسترده تر میشود، ماشین سرکوب حکومت را فلج میکند. نباید به حکومت فرصت داد تا خودش را جمع و جور کند و با سرکوب اعتراضات بتواند مردم را در خیابان عقب براند. دست به اعتصاب بزنید و تجمعات خود را برگزار کنید. شما این قدرت را دارید که کمر حکومت اسلامی سرمایه داران را که ۳۹ سال فقر و محرومیت و بی حقوقی را به شما تحمیل کرده است بشکنید.

سرنگون باد حکومت ضد زن، ضد کارگر، ضد آزادی و ضد بشر اسلامی
زنده باد جامعه ای انسانی، مرفه و آزاد و برابر
حزب کمونیست کارگری ایران
۱۱ دیماه ۱۳۹۶، ۱ ژانویه ۲۰۱۷

**تراکت های حزب
کمونیست کارگری
ایران
را تکثیر و وسیعا پخش
کنید
www.wpiran.org**

زنان آزاده ایران! در تظاهرات بی حجاب شرکت کنید!

حضور پر شور شما همواره در صف اول مبارزات، اعلام جرم شما علیه حکومت جنایتکار و چپاولگر و ضد زن اسلامی، توجه و تحسین برانگیز است.

این حکومت، حکومت ضد زن، حکومت تحمیل بی حقوقی به زنان و به کل جامعه، حکومت آپارتاید جنسی و نمونه ای از ارتجاعی ترین و عقب مانده ترین و پلیس ترین حکومت های دنیا است. سمبل و پرچم این بی حقوقی حجاب اسلامی است. حجابها را دور بیندازید!

سمبل و پرچم این حکومت را زیر پا بیندازید و فرمان سرنگونی جانیان حاکم را شما صادر کنید. دختر جوانی که در میدان انقلاب روسری خود را به پرچم بدل کرد را الگوی خود کنید. حجاتان را به پرچم مبارزه با جمهوری زن ستیز اسلامی تبدیل نمایید. بگذارید نسیم انقلاب در میان موهای شما بوزد.

در تظاهرات بی حجاب شرکت کنید، فردی و جمعی حجاب هایتان را از سر بردارید و این خواست خود را با دست خود عملی سازید.

زنده باد آزادی

زنده باد برابری بی قید و شرط زن و مرد

زنده باد جامعه ای سکولار، مدرن و آزاد

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۰ دی ماه ۱۳۹۵

**به حزب کمونیست
کارگری ایران
پیوندید**

fb.com/wpiran/

خطاب به مردم دنیا: از اعتراضات مردم پیاخته ایران حمایت کنید

داد. و امروز فراخوان مدافعین زنان این است که زنان حجاب هایشان را که سمبل بیحقوقی آنها است بردارند.

از شما می خواهیم که از اعتراضات حق طلبانه زنان و مردان کشور در ایران حمایت کنید. با ارسال پیام و یا با شرکت در تجمعاتی که در شهرهای مختلف در حمایت از مبارزات مردم ایران سازمان داده میشود همبستگیتان را نشان بدهید. به دول اروپایی فشار بیاورید که از هر نوع مداخلات با جمهوری اسلامی خودداری کنند و روابط دیپلماتیک خود را با این حکومت قطع کنند و سفارت هایشان را ببندند. خواهان آزادی زندانیان سیاسی و دستگیرشدگان اجتماعات اخیر شوند و مقابله خشونت آمیز جمهوری اسلامی با معترضین را محکوم کنند. جمهوری اسلامی یک رکن مهم جنبش ارتجاعی و تروریستی اسلام سیاسی است و سرنگونی آن در ایران، عمر این جنبش سیاه را در همه جا به سرعت کوتاه خواهد کرد. مردم ایران شایسته حمایت شما در سطح جهان هستند.

حزب کمونیست کارگری ایران
۳۱ دسامبر ۲۰۱۷

جمهوری اسلامی نابود باید گردد و مرگ بر خامنه ای و روحانی و مرگ بر دیکتاتور و شعار نان، کار، آزادی فریاد میزنند. اقشار مختلف مردمی که از فشارهای اقتصادی و ستم سیاسی و مذهبی به ستوه آمده اند و زنانی که از ساده ترین حقی محروم شده اند، در این تظاهرات شرکت دارند. این اعتراضات پاسخ عادلانه مردم به ۳۹ سال محرومیت، بیحقوقی، فقر و بیحرمتی و اعدام و شکنجه است. مردم میخواهند این حکومت را سرنگون کنند و حکومتی غیر مذهبی، آزاد و سکولار برقرار کنند که تضمین کننده رفاه مردم، برابری زن و مرد و تضمین کننده کلیه آزادی های سیاسی و مدنی باشد.

حضور فعال زنان در این اعتراضات يك وجه مهم و درخشان این اعتراضات است. در خیزش میلیونی مردم در سال ۲۰۰۹ نیز زنان در صف اول اعتراضات حضور داشتند تا حکومت آپارتاید جنسی را به چالش بکشند. يك روز قبل از شروع اعتراضات اخیر در ایران زن جوانی در خیابان انقلاب در مرکز شهر تهران در اعتراض به حجاب اجباری، روسری خود را برداشت و به پرچمی تبدیل کرد و در هوا تکان

از روز پنجشنبه ۲۸ دسامبر مردم ایران دست به اعتراضات وسیع و گسترده ای علیه حکومت استبداد مذهبی در ایران زده اند که همچنان نیز با قدرت ادامه دارد. این اعتراضات در دهها شهر ایران از شمال تا جنوب و از شرق تا غرب جریان دارد. این اعتراضات با شعارهایی علیه فقر و گرانی و بیکاری شروع شد و به سرعت کل جمهوری اسلامی را بعنوان عامل اصلی تباه کردن زندگی مردم مورد حمله قرار داد.

در سومین روز این اعتراضات میان نیروهای حکومتی و مردم معترض درگیری هایی رخ داده است و در شهر دورود در استان لرستان چند نفر در اثر تیراندازی مأمورین پلیس کشته و زخمی شده اند و صدها نفر بازداشت شده اند. مردم معترض جواب این خشونت ها را با حمله به مراکز سرکوب حکومتی میدهند و عکس های خامنه ای و خمینی را بعنوان سمبل های نظام به آتش میکشند و علیه خامنه ای و روحانی و کل حکومت و هر دو جناح آن شعار میدهند. واقعیت این است که مردم ایران، جمهوری اسلامی را نمی خواهند و این را در این اعتراضات با شعارهای

مشخصات شبکه ۲۴ ساعته تلویزیون کانال جدید
تلویزیون کانال جدید از شبکه "Kanal Jadid" در YAHSAT پخش میشود.

مشخصات "کانال جدید" به این شرح است:

فرکانس: ۱۲۵۹۴ پولاریزاسیون: عمودی

سیمبل ریت: ۲۷۰۰ FEC: ۲/۳

این مشخصات را به دوستان و آشنایانتان اطلاع دهید.

تلفن تماس: ۰۰۱۳۱۰۸۵۶۹۸۹۷

ایمیل: nctv.tamas@gmail.com

تلگرام: @kanaljadid1

Yahsat

کانال جدید

KANAL JADID

فرکانس ۱۲۵۹۴	پولاریزاسیون عمودی
سیمبل ریت ۲۷۰۰	اف ای سی ۲/۳

زندانیان سیاسی و دستگیر شدگان اخیر باید فوراً آزاد شوند

مسلم مردم است. این سران حکومتند که باید به جرم چهاردهه جنایت مستمر علیه مردم دستگیر و محاکمه شوند. روزی که مردم آزاده درهای زندانها را بشکنند و عزیزان مردم را از زندان بیرون بیاورند دیر نیست.

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۰ دیماه ۱۳۹۶، ۳۱ دسامبر
۲۰۱۷

عظیم مردم، اعتراض به دخالت حکومت در زندگی روزمره زنان و مردم، اعتراض به حکومتی که زنان را از هر حقی محروم ساخته است، اعتراض به تحمیل حجاب و جداسازیها، اعتراض به بیکاری و گرانی، اعتراض به حقوق های چند بار زیر خط فقر، اعتراض به شکنجه و اعدام و قصاص، و در یک کلا اعتراض به حکومتی که ۳۹ سال مشغول جنایت بوده است، حق

تجمع کرد و همه جا حکومت را تحت فشار قرار داد. دستگیری و زندانی کردن کارگران و دانشجویان و فعالین سیاسی، دستگیری زنان معترض و مردم ناراضی سیاست ۳۹ ساله حکومت سرکوبگر اسلامی بوده است. باید این ابزار را از دست جنایتکاران حاکم گرفت. اعتراض به دزدی ها و جنایت های حکومت، اعتراض به تحمیل فقر و محرومیت به اکثریت

روزهای گذشته نیز بخشی از زندانیان سیاسی هستند و باید فوراً و بدون هیچ قید و شرطی آزاد شوند. در همه اعتراضات باید خواست های مهم و محوری مردم از جمله آزادی های سیاسی و آزادی زندانیان سیاسی با صدای بلند شنیده شود. باید در همه شهرها همراه با خانواده های زندانیان سیاسی و دستگیر شدگان روزهای اخیر در مقابل زندان ها و مراکز حکومتی

زنده باد مردمی که در تظاهرات هایشان شعار زندانی سیاسی آزاد باید گردد را در کرمانشاه و سنندج و تهران و ... فریاد زدند. این یک خواست سراسری و مهم مردم است که باید در همه تظاهرات ها طنین انداز شود. کلیه زندانیان سیاسی، کارگران و معلمان زندانی، دانشجویان و زنان معترض و فعالین اجتماعی زندانی باید فوراً و بی قید و شرط آزاد شوند. دستگیر شدگان

دستگیر شدن شدگان اعتراضات اخیر و همه زندانیان سیاسی باید آزاد شوند!

کند و مردم را به خانه بفرستند. طوفان انقلابی که تازه آغاز شده است ادامه خواهد یافت و بحران حکومت را عمق و گسترش بیشتری خواهد داد.

حزب کمونیست کارگری جنایات جمهوری اسلامی در مقابله با مردم پیا خاسته که برای آزادی و رفاه به خیابانها آمده اند را محکوم می کند و عمیقاً با خانواده و بستگان جانباختگان اخیر همدردی می کند. حزب همه مردم را فرامیخواند که همراه با خانواده های زندانیان در مقابل زندان های جمهوری اسلامی دست به تجمع و تحصن بزنند و حکومت را هرچه بیشتر برای آزادی زندانیان تحت فشار قرار دهند.

بازداشت شدگان اخیر و همه زندانیان سیاسی بدون قید و شرط باید آزاد گردند!

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۴ دی ۹۶، ۴ ژانویه ۲۰۱۸

عصر روز پنجشنبه ۱۴ دی خانواده های دستگیر شدگان حوادث اخیر در مقابل زندان اوین تجمع کردند و خواستار پاسخگویی مسئولان درباره وضعیت بازداشت شدگان شدند. بر اساس اطلاعاتی که مقامات رژیم اعلام کرده اند بیش از یک هزار نفر در شهرهای مختلف در سراسر کشور دستگیر شده اند و دو نفر کشته شده اند. رژیم از وحشت گسترش اعتراضات در تهران مبادرت به دستگیری ده ها نفر از فعالین دانشجویی در تهران کرده است. ۳۰ تشکل دانشجویی در نامه ای به مقامات خواهان آزادی دانشجویان شدند.

جمهوری اسلامی به عبث می کوشد با اعمال خشونت و دستگیری معترضین مانع گسترش اعتراضات حق طلبانه مردم گردد. بحران و بن بست جمهوری اسلامی عمیق تر از آن است که با سرکوب و دستگیری بتواند جامعه را مرعوب

I Solidaritet med det iranska folkets Uppror mot regimen i Iran

در دفاع از خیزش انقلابی مردم در ایران

علیه جمهوری اسلامی

تلفن تماس: هرمز رها

073- 963 42 51

حزب کمونیست کارگری ایران — استکهلم

به حزب کمونیست کارگری
ایران پیوندید

fb.com/wpiran/

روز موعود فرا رسیده است!

گزارشی یکی از فعالین حزب کمونیست کارگری از ایران

دوشنبه ۱۱ دی

اول از کانال جدید بگویم که خوشبختانه امروز تصویر و صدا با کیفیت مناسب در کرج داشتیم. خوشحال شدم که برنامه زنده داشتید به نظرم اگر امکان فنی و مالی باشد باید سریعاً برنامه پخش مستقیم مجدداً راه بیفتد این خیلی حیاتی است. ضرورتش هم گفتن ندارد چون خود به خوبی به آن واقفید. دوم کی فکرش را می‌کرد مردم اینگونه سراسری با این عظمت به خیابان بیایند و بکراست خواستار سرنگونی جمهوری اسلامی شوند؟ ما انتظارش را داشتیم ولی اینگونه و به این سرعت شخصا انتظار نداشتم که رادیکال شود. یک هفته قبل از این اعتراضات من جلو وزارت کار هم بودم، بخاطر رضا شهبانی در آن جا شاهد صحنه ای بودم که در نظر داشتم با شما مطرح کنم به نظرم خیلی قبل تاامل بود. قبل از شروع حمله به شرکت کنندگان مرد میانسال از یکی از کادریهای نیروی انتظامی که ۱۱ دقیقه بعد یورش آوردند پرسید اینجا چه خبر است؟ طرف بر خلاف موارد دیگری که شاهد بودم دستور نداد که "واینسته برو" بلکه سر حوصله داشت توضیح میداد که این جمعیت به خاطر چی جمع شدند نه مسخره می‌کرد نه تحقیر در کلامش نوعی همدردی بود. در هنگامه درگیری فرمانده ایشان دستور داد برونند خیابان بهبودی که تجمع آنجا صورت نگیرد سربازی داشت به سرعت میرفت یک سرباز دیگر صدایش زد کجا میری؟ او به فرمان فرمانده اشاره کرد گفت ول شان کن کادریهای خودشان هستند به من و تو چه؟ منظور اینکه روحیات این نیروها را می‌خواستم اشاره کنم. در گرماگرم سرکوب و تکرار زدن چندین نفر از کادریها سعی می‌کردند از دستگیری خودداری کنند مگر اینکه رتبه های بالاترش دخالت می‌کردند آنها نیز مجبور به بودند به خشونت متوسل شوند و گر نه بافی مانده جمعیت که دانشجو

بودند فقط هدایت کردند که از محل برونند.

بهرحال امشب نیز من خودم را رساندم تهران چون میدانستم ایستگاههای مترو را بستند در ایستگاه نواب پیاده شدم از سر جمهوری به سمت انقلاب میرفتم. نیروهای انتظامی دسته دسته سر هر خیابان ایستاده بودند به میدان انقلاب که رسیدیم میدان غرق این نیروها بود اما جمعیت مردم در پیاده رو بودند در حال گذر از سر خیابان ۲ فروردین بودم که یکباره همه چیز بهم ریخت دسته ای از مردم عمدتاً جوانان شعار مرگ بر دیکتاتور دادند این ماجرا تا چهارراه ولی عصر ادامه داشت پیاده روها در غرق مردم بود که گاهی جمع میشدند و شعار میدادند. نیروها انتظامی و نیروی شخصی و بسیج کلافه و خسته از این سو به آن سو می دویدند گاهی کسی را شکار می‌کردند با خود به سرعت میبردند که مبادا کسی به دفاع از آنها بریزد. فی الواقع يك جورهای این نیروها در محاصره مردم بودند چون هیچ هراسی در رفتار مردم دیده نمی شد. سر فلسطین گاز اشك آور زدند. در چهارراه ولی عصر همین وضعیت بود انبوه نیروهای انتظامی حضور داشتند اما جمعیت تا فرصت میافت شعار مرگ بر دیکتاتور میدادند. گاز اشك اور من را اذیت کرد برای همین از خیابان ولی عصر به سمت جمهوری رفتم و از آنجا به سمت خیابان فلسطین رفتم همه خیابانهای که منتهی به کاخ ریاست جمهوری بود و بیت رهبری حکومت نیروهای انتظامی چند لایه ایستاده بودند و با ماشینهایشان ورودی خیابانها را مسدود کرده بودند. موتورسواران انتظامی برای دل گرمی خودشان و ایجاد هراس بوق میزدند و نعره میکشیدند و داد میزدند "کسی واینسته" مردم از تو پیاده رو جواب شان را میدادند جرات داری وایستا! سال ۸۸ این نیروها هر ماشینی که بوق میزد به او حمله

می‌کردند اکنون خود برای خشن جلوه دادن خود به همین تاکتیک پناه بردند! بهر حال سه ساعتی بود که راه میرفتم و برگشتم به ایستگاه مترو که برگردم کرج. در مترو اعلام شد که در ایستگاههای دانشگاه شریف و طرشت توقف نخواهد داشت. این نشان میداد که که آنجا هم خبری است.

سوم اینکه روحیات مردم به سرعت برگشته. ترس از حکومت فروریخته. موضوع صحبت کوتاه و بلند کارگران در سر کار همین وقایع است. سوال اصلی این است که بعد از جمهوری اسلامی چه خواهد شد کی سرکار می آید؟ دلپوسی در سخنان است اما در رفتن این حکومت توافق است هر چند بسیاری ناباورانه به موضوع نگاه میکنند.

چهارم اینکه این روزها رسانه های بورژوازی خط تفسیر شان بر این است که رگه ای از ترس را در دل مردم بکارند که حکومت و بخصوص سپاه هنوز دخالت نکرده و گرنه تا حالا جمع شده بود! و نیز موزیانه دارند کوشش میکنند چون در چند جا شعارهای در حمایت از سلطنت پهلوی بیان شده آنرا برجسته کنند این صحنه ها را بارها بارها نشان میدهند اما مثلاً در مورد شعار زندانی سیاسی آزاد باید گردد هیچ فیلمی نشان نمی دهند، لابلای تفسیرشان در همه این چند روز فقط اشاره کوتاه زبانی داشتند. به نظرم باید حزب ما روی این مسئله کار کند که تاکید کند منشا این تحولات مبارزات چند ساله اخیر کارگران و معلمان و زنان بوده. چون دارند سعی میکنند تحولات کنونی را یک جور توطئه جناحی نشان دهند که ظاهراً قابل حل هم هست لپه‌رحال در حال آلترناتیو تراشی هستند.. لازم است به شدت روی این مسئله کار شود که همین مفسران سالهای سال مردم شهرستانها را تحقیر می‌کردند که با یک گونی سیب زمینی خواستار کسی مثل احمدی

نژاد هستند و از کیسه خلیفه ۱۰ میلیون رای برای ایشان به حساب مردم شهرستانهای دور برای اصول گرایان می بخشیدند که رای ایشان موجب عقب ماندگی کشور میشود! البته اکنون خودشان هاج وواج مانند مثلا چرا مردم شهری مانند تاکستان چنین خشمگینانه حوزة علمیه را آتش زدند. اینها تقاطی است که باید به جنگ نظری با بورژوازی رفت.

و مهمتر اینکه بر اعتصابات باید تاکید بیشتری شود. اعتصابات میتواند کم حکومت را بشکند فقط کافی است از یک جا شروع شود. برای من جالب است اکنون ظاهراً اعتراضات کارگری خوابیده است. باید حزب مشخصاً خطایش به کارگران برای اعتصاب بیشتر شود.

و دیگر اینکه حواس حزب باید به "کانال آمد نیوز" باشد که اکنون با نام اگر اشتباه نکنم مردم نیوز حضور دارد. به شدت اخبارش و نظراتش جامعه را تحت تاثیر قرار داده است. این ها به نظر میرسد بخشی از اطلاعاتی های خود حکومت هستند که رانده شده اند و حتی بی بی سی را به عقب رانده اند. باید

حواسمان به اینها باشد. در يك روز این کانال قبل از مسدود شدند دویست هزار نفر را بازید کننده به آن اضافه شد در مقایسه با کانال دانشگاه سنگر آزادی و برابری در همان روز چیزی حدود صد نفر را جذب کرد.

روز موعود رسیده است. باید هوشیار عمل کنیم. دانشگاه در اختیار چپا است کردستان همینطور و باید توده کارگران نقش شان بیشتر برجسته شود. این نیروی اصلی ما به عنوان حزب کمونیست کارگری است. مثلاً کارگران هفت تپه یا آذر آب و هپکو میتوانند در شهرهایشان نقش اساسی داشته باشند. باید به توده کارگران باوراند که میتوانند و قرار نیست از ما بهتران همیشه تصمیم گیرنده باشند. برای همین مبارزات چند ساله اخیر کارگران به شدت باید برجسته شود.

fb.com/wpiran/

انترناسیونال

نشریه حزب
کمونیست کارگری

سردبیر: خلیل کیوان
مسئول فنی: سهند مطلق

ایمیل: anternasional@yahoo.com
انترناسیونال هر هفته روز جمعه منتشر میشود